Моя мати — лиха недоля,
Батько в мене — тяжка неволя;
А брати мої, хоч і люди,
Не дають їм припасти на груди,
Обнятись;
Їм сором зі мною,
Бідним сиротою,
І знатись.

Тільки Бог дав одну
Молодую жону, —
Волю-волюшку,
Вольність дав мені,
Найдорожчий дар.
Інша радість моя —
Батько, мати, сім'я:
Моя мати — роздолля широке,
А мій батько — небо високе;
Вони мене доглядали,
Годували, поїли, кохали;
Мої брати у лісах —
Берези та сосни.
Чи мчуся я на коні, —
Степ говорить мені!
Чи блукаю я по лугах —
Сяє місяць у небесах!
А брати мої вдень ясний
Кличуть затишок свій,
Махають здаля руками,
Мають зеленими шапками;
І воля мені гніздо звила
Як світ — неозоре!